

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra MUNDUS OG PAULINA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312759236544/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Men naar den bittersøde Ruus sig endte,
Udbrød igjen Tungsindighedens Elv:
Forhandelser han slynged mod sig selv,
Og skinsygt Hudet mod Ostris brændte.

Da nærmed sig Saturnus' gyldne Fest:
Med Latter bar Enhver sin Sorg til Graven;
Det høje Rom bød Glæden selv til Gjæst
Og bytted Scepteret med Thyrsusstaven.
De muntre Hymner klang ved Evans Tempel,
Det glade Folk forglemte Blod og Drab
Og krandsede den skjæggede Priap,
Og Alt bar Friheds, Ligheds milde Stempel.

Den smilende Patricier stod krum
Og varted ydnyg op sin egen Slave;
Og Slaven skjendte paa ham fornem, dum,
Og rakte naadig hen en ringe Gave;
Ja, selv Matronen og den strenge Fader
Opgav til Gudens Pris den gamle Tvang
Og tillod Datteren en munter Gang
I Roms de myldrende og lyse Gader.

Der vandred de, liig Templernes Gudinder,
Med lette Fjed i Skjønheds Rosenvaar;
Ildfulde Øjne, marmorklare Kinder,
Sølvnaalen i det rige, dunkle Haar!
Og om det hvide Bryst, de runde Lænder
Flød malcrisk det foldede Gevandt,
Der, bølgende i Ynde, steg og svandt,
Som meislet ud af græske Kunstnerhænder.